

[Flemming Jensen]

hvor fjernt mange af dem står for os, må vi vist erkende, at arbejdet henimod dette mål alt for let fører til den ulykkelige situation, at der opstår den halvhed, som man taler så meget om – og med rette. Sammenblandingen kan føre til rodløshed.

I dette beslutningsforslag taler man om tolketjenesten. Jeg vil godt, som tidligere ordførere allerede har gjort det, pege på, at nu må man ikke gå ud fra, at der overhovedet ikke eksisterer noget. Der er kommuner – jeg kender dem – som yder et overordentlig godt stykke arbejde på dette område, men det er en vanskelig sag at klare, ikke blot på grund af de mange sprog, men også, det må vi vist erkende, på grund af den udviklede lovgivning, som skal tolkes. Det kan såmænd være svært nok for danskere en gang imellem.

Om bibliotekstjenesten bare et par ord. Der foregår en vis udbygning; der er, så vidt jeg husker, 19.000 bind for voksne og 12.000 for børn allerede i dag. Jeg ser gerne, at dette blev centraliseret overordentlig meget, men her som andre steder kommer økonomien ind i billedet, og biblioteket er en primærkommunal opgave. Hvis primærkommunerne skulle løse problemet, kan de ikke gøre det uden støtte, fordi indvandrerne er koncentreret. Der er andre ting i dette problemkompleks. Der er f. eks. den kendsgerning, at på mange af de sprog, vi her taler om, findes der overhovedet ikke, så vidt jeg har ladet mig fortælle, og det tror jeg er rigtigt, nogen form for børnelitteratur.

Vi ønsker fra det konservative folkepartis side, at indvandrerne skal have de samme sociale rettigheder, arbejdsmæssige rettigheder osv., som det tidligere er sagt, som andre borgere, men måske har vi lov at føje til, dels at der er meget få penge, dels at en aktiv indsats fra indvandrernes egen side også er rimelig, og her tænker jeg specielt på beslutningsforslagets punkt 7. Der er jo andre befolkningsgrupper, der i tidernes løb har kunnet løse problemer selv.

Selvfølger vil vi da være med, selvfølger vil vi da hjælpe, selvfølger vil vi da se på VS' forslag, men jeg vil igen understrege, at der er tale om en dobbelt forpligtelse: indvandrerne må også yde, må sætte sig ind i danske forhold og dansk sprog, først og fremmest af hensyn til sig selv.

Halvgaard (FP):

Mit partis ordfører er forhindret i at være til stede. Jeg skal blot udtale, at fremskridtspartiet ikke kan tilslutte sig det foreliggende forslag under henvisning til de negative konsekvenser, det vil få med hensyn til prioriteringen af andre uddannelsesaktiviteter, der vedrører danske statsborgere. Jeg kan i øvrigt henvise til mit indlæg vedrørende beslutningsforslag nr. B 4.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg blev noget forbavset, da jeg hørte fru Majken Hessner fortælle, hvor meget man gør her i dette land for indvandrernes kulturaktiviteter, hvor fint det alt sammen ser ud. Det er da rigtigt nok, at justitsministeren forleden dag i sin redegørelse sagde, at der er 50 folkebiblioteker her i landet, som har bøger og materiale for indvandrere. Men hvis vi går om bag ordene for at se, hvad det egentlig betyder, så får tingene efter min mening en noget anden kulør. Der findes nemlig i danske folkebiblioteker, som hr. Flemming Jensen også sagde før, inklusive den fælles gæstearbejdersamling i Gentofte, i alt 31.000 bind bøger til indvandrere, det vil sige mindre end én bog pr. indvandr, og de 31.000 bøger er fordelt på 21 sprog. Bibliotekerne lever altså langt fra op til deres forpligtelse om, at alle med fast bopæl i dette land skal have et ligeligt tilbud. Danskere råder hver over godt og vel 5 bøger i folkebibliotekerne, børnene over 9 og de voksne i gennemsnit over 4½.

Nu er kulturpolitik for indvandrere naturligvis ikke bare bibliotekspolitik, men jeg tager eksemplet frem her, fordi bibliotekerne sammen med folkeskolen og fritidsundervisningen har gjort de mest bevidste fremstød for at tage indvandrernes krav på en ordentlig service højtideligt.

Det står sløjt til med vores kulturaktiviteter for indvandrerne. Det viser sig også i, at justitsministeren fremhæver, at kulturministeriet har givet 250.000 kr. i støtte sidste år til indvandrerarrangementer. Hvor meget teater, hvor mange film, hvor mange festivaler er det mon blevet til for de 17.000 indvandrerbørn under 6 år, de 10.000 indvandrerbørn mellem 6 og 14 år og deres forældre og bedsteforældre?